

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การอภิบาลคริสตจักรของอาจารย์เปาโล” เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการอภิบาลคริสตจักรของอาจารย์เปาโล ในยุคปัจจุบันนี้ มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ทำให้คริสตจักรและผู้อภิบาลคริสตจักรเกิดความอ่อนแอก คริสตจักรไม่เติบโต จิตวิญญาณของสมาชิกหลงหาย สิ่งเหล่านี้เองที่เป็นสิ่งที่ผู้เขียนสนใจและอยากรีบเรียนรู้ให้เข้าใจมากขึ้น เพื่อเป็นตัวอย่างในการรับใช้และอภิบาลคริสตจักร เพราะส่วนลึกๆ คิดว่าแบบอย่างการอภิบาลคริสตจักรของอาจารย์เปาโลสมบูรณ์ที่สุด ดังนั้นเพื่อเป็นการศึกษาจึงขอสรุปวิทยานิพนธ์ฉบับนี้พอสั้นๆ ดังนี้

บทที่ 1 เป็นเรื่องเป้าหมาย แรงจูงใจ วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการศึกษา วิธีการศึกษาและขั้นตอนในการศึกษาค้นคว้า โครงร่างเบื้องต้น ซึ่งหัวข้อเหล่านี้เป็นสิ่งที่กำหนดแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ โดยผู้ทำวิทยานิพนธ์อยู่ในฐานะที่เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักร มีความประสงค์ที่จะค้นหาแบบอย่างการอภิบาลในคริสตจักรที่เกิดผลมาก เพื่อนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปเสริมสร้างชีวิตการรับใช้ในคริสตจักรต่อไปในอนาคต

บทที่ 2 เป็นการศึกษาการถึงความสำคัญของการอภิบาลคริสตจักร พร้อมทั้งความหมายของคำว่า อภิบาล ในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาร่วม เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างในการอภิบาลคริสตจักรในยุคปัจจุบัน

บทที่ 3 เป็นการศึกษาการอภิบาลในบริบทพระคัมภีร์ ด้วยศึกษาถึงภูมิหลังประวัติศาสตร์เมืองครินธ์ การอภิบาลคริสตจักรเมืองครินธ์ การวิเคราะห์ 1 ครินธ์ 4:14-21 ซึ่งประกอบด้วย เบื้องหลังจดหมายฝาก 1 ครินธ์, โครงสร้างจดหมาย 1 ครินธ์, เบื้องหลังเฉพาะตอนของจดหมายฝาก 1 ครินธ์ 4 : 14-21 และอրรถाचัยความหมาย จากการศึกษาพบว่า เปาโลได้เรียกร้องให้เลียนแบบอย่างของเปาโลเริ่มต้นขึ้นในข้อที่ 6 และในข้อ 7-13 นั้นกล่าวถึงความอดทนเสียสละ และความทุ่มเทที่เปาโลมีต่อคริสตจักรครินธ์เพื่อประโยชน์ของพากเขาโดยไม่ได้คิดถึงตนเอง ข้อ 6-13 นี้จึงเป็นเหมือนกับบทนำและเหตุผลที่เปาโลใช้เพื่อนำเสนอข้อเรียกร้องของเขาต่อไปใน ข้อที่ 14-21 ทั้งนี้ข้อ 21 เป็นข้อสุดท้ายของบทที่ 4 และบทที่ 5:1 นั้นเปาโลเริ่มต้นเรื่องใหม่คือ เริ่มกล่าวถึงประเด็นปัญหาในคริสตจักร ดังนั้นข้อที่ 14-21 จึงจัดอยู่ในตอนเดียวกัน และอาจารย์เปาโลยังอาจแบ่งโครงสร้างของ 4:14-21 เป็นหลักการอภิบาลของเปาโลได้ดังนี้ หลักการอภิบาลแบบคนในครอบครัวเดียวกัน (พอกับลูก), หลักการอภิบาลโดยทำให้ดู, หลักการอภิบาลเป็นทีม, หลักการอภิบาลแบบเข้าถึงปัญหา, หลักการอภิบาลด้วยฤทธิ์เดชไม่ใช่เพียงการสอนศีลธรรมและความรักความห่วงใยที่มีต่อผู้อภิบาล ท่านมีความต้องการที่จะเห็นความสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่ใช่ เพราะว่าเห็นแก่กันและกัน แก่คนละ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และทำให้การประกาศเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าแก่บุคคลอื่นได้ยาก

บทที่ 4 เป็นการศึกษาคริสตจักรปัจจุบันกับการอภิบาล ซึ่งคริสตจักรตั้งแต่สมัย
ชาวของพระเยซูคริสต์มาจนถึงปัจจุบันนี้ ต่างเป็นอย่างโดยมีพระเยซูคริสต์ทรงเป็นศีรษะ ดังนั้น
คริสตจักรต้องมีความเข้าใจและต้องมองเห็นถึงความสำคัญของการอภิบาลคริสตจักร ไม่ว่า
คริสตจักรอยู่สังกัดอะไรก็ตาม หรือมีมุ่งของการพัฒนาคริสตจักรที่แตกต่างจากคริสตจักรต่างๆ ก็
ตาม ก็ต้องอาศัยหลักการอภิบาลที่มีพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาคริสตจักร

บทที่ 5 เป็นแนวทางการประยุกต์การอภิบาลคริสตจักรโครินธ์ สู่คริสตจักรปัจจุบัน
เน้นความเข้าใจและการให้ความสำคัญและรูปแบบและวิธีการอภิบาลของอาจารย์เปาโล คือ การ
อภิบาลโดยการใช้จดหมาย, การอภิบาลแบบเยี่ยมเยียน และการตั้งคริสตจักรเพื่อการอภิบาล โดยที่
ผู้ทำวิทยานิพนธ์นำเสนอขอภัยหลักการอภิบาลในพระธรรม 1โครินธ์ 4 : 14-21 ดังนี้ หลักการ
อภิบาลแบบคนในครอบครัวเดียวกัน (พ่อกับลูก), หลักการอภิบาลโดยทำให้ดู, หลักการอภิบาลเป็น
ทีม, หลักการอภิบาลแบบเข้าถึงปัญหา, หลักการอภิบาลด้วยฤทธิเดชไม่ใช่เพียงการสอนศีลธรรม
และความรักความห่วงใยที่มีต่อผู้อภิบาล ผู้รับใช้ที่ทำพันธกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ชีวิตจะต้อง
สำแดงออกถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีในครอบครัวใหญ่ นั้นคือ คริสตจักรขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า
และทำพันธบริการ อภิบาลด้วยความถ่อมใจ